

Legende van O. L. Vrouw van Wuestwezel

Voor eeuwen terug, was de plaats waar nu het dorp van Wuestwezel gelegen is, een uitgestrekte woestenij, bedekt met heide en bosschen.

Slechts hier en daar was er een plekje grond ontgonnen en bebouwd. Enkele gezinnen woonden er in leemen hutten en hadden alle moeite om den barren grond genoeg te doen opbrengen voor hun schralen kost.

De inwoners waren verkerstend door de discipelen van den H. Willibrordus, wiens naam in hoogen roem gehouden werd onder onze voorouders. Te zijner eer was er te Westdorne, het tegenwoordige Deureind, eene kapel gebouwd, waar al de inwoners van het omliggende de H. Diensten kwamen bijwonen.

Vlak bij de kerk, omtrent de plaats, waar nu de kerk oprijst, woonde een vrome landman, die een bijzondere godsvrucht had tot de Moeder Gods Maria. Dezen nu had de H. Maagd uitverkoren om het werktuig te worden van hare inzichten over dit gezegend oord.

Op een zoelen lente-avond zond Maria Engelen uit met een genadebeeld dat Haar als Moeder Gods en overwinnares van Satan voorstelde, een beeld zoo schoon, dat hef gewis door hemelsche kunstenaars moest ontworpen en uitgevoerd zijn. Op hun zachte uitgespreide vleugelen namen de Engelen het op en legden het neer in de groene weide aan de beek. Toen vlogen zij allen terug naar den hemel op, behalve twee Serafijnen, die bij hunne Koningin de wacht bleven houden.

De morgen brak aan. In de kruinen der wilgen aan de beek zongen de lieve vogelen, heel de natuur ging op in blijde verrukking. De landman, vroeg opgestaan, toog naar het veld met zijn ossengespan en bad onderweg den Engel des Heeren, wanneer plotseling de werkdieren bleven staan en ter aarde nederzonken als in aanbidding. Ten uiterste verbaasd, kijkt de man rond en ontwaart het beeld door de Engelen aangebracht. Hij ook buigt aanstonds de knie en aanroepet de H. Maagd met een vurig gebed. Dan loopt hij vlug naar huis en vertelt aan de zijnen het wondere voorval.

Het nieuws verspreidde zich alras door geheel de streek en ieder spoedde zich naar de plaats, waar het genadebeeld gevonden werd. Ook de kapelaan van St Willibrordus kwam en stelde voor het beeld in processie naar de kapel over te brengen. Dit geschiedde nog denzelfden dag met allen eerbied en luister. De lieden opperden allerlei gissingen over de herkomst van het wonderbeeld, doch konden op het spoor niet geraken.

Van op haar hemelschen troon had de Moedermaagd dit alles gadegeslagen en nam de eer, haar dien dag toegebracht, niet in genade aan. Want zij had de plek, waar zij voor 't eerst aan den landman verschenen was, uitverkoren voor haren eeredienst. Opnieuw riep Zij de Engelen, die Zij met hare bevelen had gelast. Zij vlogen meteen naar de St. Willibrorduskapel, haalden het beeld hunner Koningin van den troon, waar het te midden der bloemen was opgesteld, en droegen het andermaal naar de weide aan de beek.

Door de gebeurtenissen van den dag geweldig geschokt, bracht onze landman een slaaplozen nacht door en stond op met 't kriecken van den dag. Door dezelfde weide gaat hij weer naar zijn werk, en zie ! op dezelfde plaats vindt hij weer het wonderbeeld terug. In een adem loopt hij naar de kapel en vindt er inderdaad de plaats ledig, waar daags te voren het Mariabeeld was opgesteld. De kapelaan, in aller haast verwittigd, bestatigde zelf het wonder, en vreezende God

en O. L. Vrouw te vergrammen, weigerde hij eerst het beeld terug naar de kapel te doen overbrengen, doch, op de eenparige wenschen zijner parochianen ingaande, stemde hij hierin wederom toe.

Maria echter hield vast aan haar besluit, en voor de derde maal, zond zij de Engelen naar haar uitverkoren plaats terug. 's Anderendaags vond dan ook de landman opnieuw het beeld der Moeder Gods in de weide aan de beek. Maar nu, door den priester verwittigd, vroeg hij aan Maria dat het Haar believen zou, haar wil bekend te maken. Een hemelsche stem antwoordde hem, dat er op de weide aan de beek, eene Kerk, Maria ter eere, moest gebouwd worden en dat de H. Maagd op deze plaats wilde gediend worden.

De kapelaan van St Willibrordus werd aanstonds op de hoogte gebracht van dezen wensch, en hij haastte zich hieraan gevolg te geven.

Het godsdienstige volk bracht het noodige geld bijeen en ieder werkte, mee aan het opbouwen der Kerk. Zij werd statig opgetrokken in primitieven gothischen stijl in den vorm, dien ze thans nog heeft, en het wonderbeeld der Moedermaagd werd er eeuwen lang op bijzondere wijze vereerd. Er ontstond zelfs een vermaarde bedevaart, waar het volk van wijd en zijd naar toestroomde. Zoo wordt er in het leven van den gelukzaligen Lessius, geboren te Brecht, verhaald, dat hij jong zijnde ieder jaar ter bedevaart ging naar O. L. Vrouw van Wuestwezel. Hoe er in den loop der tijden een einde is gekomen aan deze vereering is niet gekend. De overlevering wil dat er een Jansenistisch pastoor aan het hoofd der parochie zou gestaan hebben, die er de schuld van zou dragen.

Wat dit ook zij, het wonderbeeld bestaat nog en is geplaatst boven het retabel van het O. L. Vrouwaltaar, en het godvruchtige volk aanroept haar nog onder den titel : O. L. Vrouw van Wuestwezel.

JOS VAN DER JONCKHEYD

Wesalia 1 - 1926